

הַאֲוֶזֶר הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם
סְפוּרוֹ הַמִּפְלָא שֶׁל דָּמָא בֶּן נְתִינָה
מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֵלֵינוּ - סִיפּוּר עַל כְּבוֹד אָבוֹת וְאַמוּנָה!

בְּעִיר יָפָה שָׁמָּה אֲשַׁקְלוֹן, חֵי אִישׁ עָשִׁיר מְאֹד שְׁמוֹ דָּמָא בֶּן נְתִינָה.
דָּמָא לֹא הָיָה יְהוּדִי, אֲךָ הוּא יָדַע שְׂבוּרָא עוֹלָם מִשְׁגִּיחַ עַל כָּלָם.
הוּא הָיָה אִישׁ יִשְׂרָאֵל, תָּמִיד הוֹדָה לַשֵּׁם, וְהָיָה יָדוּעַ בְּמִדָּה אַחַת מִיּוֹחֶדֶת
מְאֹד: אֲהָבָה וְכָבוֹד עֲצוּם לְאַבָּא שְׁלוֹ!

באותו זמן בירושלים, עמד בית המקדש
בתפארתו, מלא באור השם!
חכמי ישראל חפשו אבן יקרה ומיוחדת
לבגדים של הכהן הגדול.
הם נשאו תפלה לשמים: "אנא ה',
עזר לנו למצא את האבן לכבודך!"

הַשֵּׁם שָׁמַע אֶת תְּפִלָּתָם! נֹדַע לָהֶם שְׁהָאֲבֹן נִמְצְאָה אֵצֶל דָּמָא.
הַחֲכָמִים לָקְחוּ תְּבָה מִלֵּאָה בְּמִטְבְּעוֹת זָהָב וַיֵּצְאוּ לַדֶּרֶךְ
בְּבִטְחוֹן. "אֲנִיחֵנוּ סוֹמְכִים עַל הַשֵּׁם שְׁיִצְלִיחַ אֶת דֶּרֶכֵּנוּ" אָמְרוּ
זֶה לָזֶה.

הַחֲכָמִים הִגִּיעוּ לְדָמָא וְאָמְרוּ: "אֲנִיחֲנוּ בָּאִים מִטַּעַם הַשֵּׁם מִירִשְׁלָיִם!
נִשְׁלַם לָךְ מָמוֹן רַב, הַמָּוֶן מִטְבָּעוֹת זָהָב, תְּמוּרַת הָאָבֹן הַיְקָרָה!"
דָּמָא שָׂמַח מְאֹד: "מִסְכִּים בְּשִׂמְחָה! תּוֹדָה לְבוֹרָא עַל הַפְּרָנְסָה. אֵלֶיךָ
מִיָּד לְהָבִיא אֶת הָאָבֹן."

דָּמָא צָעֵד לַחֲדָר הַפְּנִימִי, אֲךָ לִפְתָּע נֶעְצָר. אָבָא שְׁלוֹ הַזֶּקֶן יָשׁוּ
שָׁנָה עֲמָקָה מִמָּוֶשׁ עַל הַתְּבָה בָּהּ נִמְצְאָת הָאָבֹן!
"רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, "לֶחֶשׁ דָּמָא, "מָה אַעֲשֶׂה עִכְשָׁו? אִם אֶקַּח אֶת
הָאָבֹן, אָבָא שְׁלִי יִתְעוֹרֵר!"

דָּמָא חָשַׁב בְּלִבּוֹ: בְּצַד אֶחָד – הֵמוֹן כֶּסֶף וְעֶשֶׂר עָצוֹם שֶׁהַחֲכָמִים
מְצִיעִים לִי. בְּצַד הַשְּׁנַי – הַמְצֹאָה וְהָרָצוֹן שֶׁל הַנָּשִׁים שֶׁנִּכְבְּד
שֶׁנִּכְבְּד אֶת הַהוֹרִים הַיְקָרִים שֶׁלָּנוּ! הֲאֵם אָעִיר אֶת אֲבָא בְּדִי אֶת
אֲבָא בְּשִׁבִּיל הַזֶּהב?

דָּמָא חֲזַר לַחֲכָמִים בְּיָדִים רִיקוֹת. "אֲנִי מַצְטַעֵר,"
הוּא אָמַר, "אָבִי יָשָׁן וְאֵינֶנִּי מַעִיר אוֹתוֹ!" הַחֲכָמִים הָיוּ
חִיָּבִים אֶת הָאָבִן לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ! אֲזַי הֵם הוֹסִיפוּ עוֹד כֶּסֶף:
"נִשְׁלֵם לָךְ כַּפּוּל! הָעֵיקָר תָּבִיא לָנוּ אֶת הָאָבִן הַיּוֹם!"

דָּמָא בֶּן נְתִינָה, בְּאַמֶּץ וּבְאַמוּנָה גְּדוֹלָה, אָמַר:
"לֹא! גַּם אִם תִּתְּנוּ לִי אֶת כָּל כֶּסֶּפִּי הָעוֹלָם, לֹא אֶצְעֵר אֶת אָבִא שְׁלִי!
הַכְּבוֹד שֶׁאֲנִי רוֹחֵשׁ לְאָבִי וּלְבוֹרָא עוֹלָם חָשׁוּב יוֹתֵר מִכָּל זֶהָב!"
אֵיזָה כּוֹחַ שֶׁל כְּבוֹד הוֹרִים מוֹפְלָא!

הַחֲכָמִים, שָׂרְאוּ כִּמָּה דָּמָא אוֹהֵב וּמַכְבֵּד אֶת
אָבִיו, נִשְׁאַרוּ שְׁקֵטִים. הֵם יָשְׁבוּ וְהִמָּתִינוּ,
הִתְפַּלְּלוּ לַשֵּׁם וּבִטְחוּ בּוֹ שֶׁכֹּל יִהְיֶה לְטוֹבָה.
אֵין הַסִּתְדּוּרוֹת בְּלִי הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית מֵהַשָּׁמַיִם!"

לְאַחַר זְמַן מָה, הֵינִס קָרָה כְּבִדָּרָךְ הַטָּבֵעַ!
הָאָבָא הַזֶּקֶן פָּקַח אֶת עֵינָיו, חִידָּ וְקַם לְאִטּוֹ וּבִשְׂמִיחָה.
דָּמָא יָכוֹל הָיָה לְקַחַת עֲכָשׁוֹ אֶת הַמַּפְתִּיחַ בְּלִי לְהַפְרִיעַ לוֹ כָּלֵל.
תּוֹדָה רַבָּה לַשֵּׁם שֶׁשָּׁמַר עַל כְּבוֹד הָאָב!

דָּמָא הֵבִיא אֶת הָאֶבֶן! הַחֲכָמִים בִּקְשׁוּ לָתֵת לוֹ אֶת
הַסֵּכּוֹם הַכָּפוּל שֶׁהִבְטִיחוּ. אֲךְ דָּמָא הָיָה אִישׁ יִשְׂרָאֵל:
"לֹא תוֹדָה! קִחְתִּי אֶת הַמַּחִיר הָרָאוּשׁוֹן בְּלִבִּי. בְּגִלּוֹל
שְׁקִימָתִי כְּבוֹד אָבוֹת. אֶת זֶה אֲנִי עוֹשֶׂה מֵאֲהָבָה!"

חכמי ישראל חזרו לירושלים המומים ונרגשים, והודו לשם!
הם למדו שעור אציל מינהו — עד כמה גדולה מצות כבוד
אב וואם.

אם דמא כך כבד את אביו, קל וחמר שאנחנו ילדי השם
צריכים לכבד את הורינו!

הִלְקַח שְׁלָנוּ: אֹר הַמִּצּוֹה זֹהָר מְכַל זָהָב! כֹּאֲשֶׁר אָנוּ מְכַבְּדִים
אֶת אָבָא וְאִמָּא בְּאַהֲבָה וְשִׂמְחָה, מְדַבְּרִים בְּנֶעֱם וּמִקְשִׁיבִים
- אֲנִיחָנוּ בְּעֶצֶם עוֹשִׁים אֶת רְצוֹן הַשֵּׁם וּמֵרָאִים אֶת הָאֱמוּנָה
וְאַהֲבַת ה' שְׁלָנוּ. זֶהוּ הָאוֹצָר הָאֲמִתִּי שֶׁלְעוֹלָם לֹא נִגְמָר!

שאלה לדיון

ועכשו, תורכם לחשב מתוך אמונה ושמחה:

1. מה הייתם עושים אלו הייתם במקומו של דמא בן נתינה?
 2. איך לדעתכם מצות כבוד הורים מקרבת אותנו לשם יתברך?
 3. מה הדבר הקטן (או הגדול!) שתעשו היום כדי לשמח את אבא ואמא?
- תזכרו: השם שמח אתכם בכל מצוה!